וישב תשפ"ד

אשי ישראל

השיעור השבועי מפי מורינו
הרה"צ רבי יצחק לעזער שליט"א
בעל מחבר - תוך הנחל ושיחות מוהרא"ש

גיליון שצ"ג

ניתן להאזין לשיעור בכל יום רביעי בשעה 22:10 בטלפון:077-2612984 שלוחה 9

"**ברוך הטוב והמיטיב**", כמה עלינו להודות להקב"ה על כל החסד חינם שגמל אתנו! ב"ה זכינו לְזַכּוֹת את עצמנו ואת עם ישראל עם צדקה כה גדולה וקדושה, היום – **כ"ד כסליו תשפ"ד**, שאצל תלמידי "היכל הקודש" – תלמידי מוהרא"ש הקדוש, יום **כ"ד כסליו** הוא יום מאד מיוחד של שמחה, ומוהרא"ש היה כל השנים חוגג אותו, והיום נמלאו בדיוק **שישים שנה** מעת התחלת כתיבת המכתב הראשון בספר "**אשר בנחל**", שזוהי הצדקה הגדולה שהקב"ה עשה עם נשמות ישראל ע"י מוהרא"ש הקדוש, שהוא מסר נפשו, והתחיל בזה לפני שישים שנה – **ערב חנוכה תשכ"ד**, שמאז החל להתכתב עם בחורים ואברכים, ועי"ז התקבצו המכתבים הקדושים שעד היום מחיים ועוד יחיו את נשמות ישראל עד ביאת המשיח!

וביום הגדול הזה זכינו לקיים את המצוה הגדולה של '**צדקה**', וכל העניין הזה טמון בדברי רבינו ז"ל בספר המידות אות 'צדקה'; הרי היעד שלנו הוא "**קיבוץ גלויות – קירוב הגאולה**", וזה מה שאומר רבינו שם (סעיף ב): "**גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה**", ורבינו ממשיך למנות שם מהי זכות הצדקה (סעיף ג והלאה): "**ומצלת מן המיתה, ומקבל פני שכינה, ונעשה מלוה להקב"ה, ונתרומם מזלו, ונקרא צדיק גמור**"; מי שזוכה לקרוא את אות 'צדקה' שם, הוא מתעורר באמת להודות להקב"ה על מה שזכינו!

ורבינו ממשיך ואומר שם (סעיף יד): "**שקולה צדקה כנגד כל המצוות**"; ובהמשך דבריו מביא את מה שזכינו אנחנו לקיים (סעיף טו): "**גדול המעשה יותר מן העושה**" – שזה אנו, שהיתה לנו הזכות לזכות את עם ישראל עם שפע כה רב של צדקה, שזה נעשה ע"י אחדות כולם, כמו שמביא רבינו עוד (סעיף טז): "**כל פרוטה ופרוטה מצטרפין לחשבון גדול**"; ועי"ז זכינו

בחסד חינם להגיע אל היעד הקדוש הזה.

לכל זה זכינו עתה, **בערב חנוכה**, שכל זה הוא ממש **קירוב הגאולה**, כמו שמוסיף רבינו לומר (סעיף כא): **״ירושלים נפדית בצדקה״**; וזכינו שהיה לכל אחד ואחד חלק מכובד בזה – הן בממון, הן ברצון, הן בטרחה! **יישר כח ותודה אישית לכל אחד ואחד – הן הגברים, הן הנשים, הן הבחורים והן הבחורות שמסרו נפשם כאיש אחד בלב אחד ממש, עם כל הכח!** זה מה שהביא אותו אל היעד הקדוש, כי הצדקה מאחדת את כולם ובכך מקרבת את הגאולה; **זוהי הגאולה של עם ישראל! כשכולם מאוחדים ביחד – זו הגאולה!** ותודה לאל זכינו להצטרף להזכות הגדולה הזאת!

וזה מאד מאד מקושר לפרשת השבוע:

חסדי ה׳ יתברך, אנחנו אוחזים בפרשת **וישב – ערב חנוכה**; מתחילה הפרשה: ״**וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן**״, וכבר במילה ׳**וישב**׳ מונח ענין של **שאלות ותשובות**, שזה ״**וַיֵּשֶׁב יעקב**״ – ׳**וַיֵּשֶׁב יעקב**׳ [ענין של **להשיב** תשובה]; יעקב אבינו הוא הצדיק שמגלה אלקות לכל באי עולם, הוא היה ״**המובחר שבאבות**״, ועל כן אצלו כתיב ״**וישב**״ יעקב – ׳**וישב**׳ הוא לשון **השותי״ם** שהחלו ביום הקדוש הזה, ועי״ז מקרב **את נשמות ישראל** לאבינו שבשמים, שזהו ״**בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן**״ – ׳**מגורי אביו**׳ לשון של יראה של אביו, יצחק אבינו, שזו היתה מדתו, אבל גם ׳**מגורי אביו**׳ היינו אבינו שבשמים, שיעקב אבינו לקח את היעד הקדוש הזה – **לקרב את כל נשמות ישראל!**

ועי״ז התחיל, כמובן, ענין של ״**אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב – יוֹסֵף**״, יוסף הצדיק הוא המפיץ, הוא ה׳יעד׳ הקדוש של יעקב אבינו, כי הוא זה שיביא את כולם ויכניסם בתוך גבולי הקדושה!

מה היתה מדתו של יוסף הצדיק? נקודה של ׳**צדיק**׳, שעליה כתיב (ישעיהו ג, י) **״אִמְרוּ צַדִּיק כִּי טוֹב״** – המידה של צדיק היא ׳**טוב**׳, והרי **״דרך הטוב – להיטיב״**, איך יודעים על אדם שהוא ׳**טוב**׳? כשהוא רוצה **להיטיב** לאחרים! **״אני לא שומר את זה רק לעצמי, אלא אני רוצה לראות את הטוב אצל כולם!״...**

שזהו סוד המשך הכתוב על יוסף שהיה **״בֶּן שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה״** – ׳**שבע עשרה**׳ גימטריא ׳**טוב**׳ (כלומר, המילה ׳**טוב**׳ היא מספר 17), כי כל המהות של יוסף

הצדיק היתה **להיטיב לאחרים**, שעל שם זה קראתו רחל אמו 'יוסף' – "יֹסֵף ה' לִי בֵּן אַחֵר" (בראשית ל, כד), כי אמרה "אמנם זכיתי עכשיו לבן, אבל זה לא מספיק... הבן הזה **יוסיף לי בן אחר**!"... אפילו אנשים שח"ו התנכרו לאביהם שבשמים, והגיעו למצב של 'אַחַר' – 'אֲחוֹרַיִם', והם רחוקים מאד, עם כל זאת אומר יוסף הצדיק "**גם אותו אני אקרבו**!"... זה פירוש "יֹסֵף ה' לִי בֵּן אַחֵר" – שהצדיק הזה יכנים את כולם בתוך הקדושה! **זה יוסף הצדיק!**

וזו העבודה של ימי חנוכה הקדושים, וכמו שרבי נתן מסביר בתחילת ספרו 'ליקוטי הלכות', שזוהי המידה של בית הלל – "**מוסיף והולך**"; מדליקים נר אחד, ו'מוסיפים והולכים' בכל פעם יותר ויותר!

והעיקר לזכור, שאע"פ שמוסיפים בכל פעם, אך תמיד **חוזרים להתחלה**, כי מדליקין בתחילה נר אחד, ואח"כ "אחד ושניים", וכן הלאה, ומסביר ר' נתן שזה העניין של יוה"כ, שהכהן הגדול היה מַזֶּה בקדש הקדשים שמונה הזאות של דם כנגד הפרוכת על הארון, וזה היה ג"כ בבחינה זו של "**אחת; אחת ואחת; אחת ושניים**" וכו', בכל פעם הוא חזר אל ה'**אחת**', והכלל לכל אחד ואחד: **לא משנה היכן אתה, בכל פעם חוזרים אל השורש!**

אלו הם ימי חנוכה הקדושים, וזה ענין הצדקה והחסד שזכינו לקיים – **הקהילה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש**, שהוא קיים (קהלת יא, א) "שַׁלַּח לַחֲמְךָ עַל פְּנֵי הַמָּיִם" לפני שישים שנה!

והנה, מהו עניינו של המספר '**שישים שנה**' שהגענו אליו עתה?

ידוע בהלכות איסור והתר, שעד שישים – האיסור לא מתבטל, אבל כשמגיעים לשישים – אפילו אם האיסור נפל לתוך הסיר, יש שישים – הכל מתהפך להיתר והכל כשר, זה נעשה ממש '**התיכה דהיתרא**'.

אז זכינו עכשיו להגיע לשנת השישים של "וַיָּשֶׁב יַעֲקֹב" – 'וַיָּשֶׁב' הוא ענין של **שאלות ותשובות "אשר בנחל"** שזה ממשיך וממשיך! זה המשיך אח"כ בשו"ת **ברסלב**, שהם 'שאלות ותשובות' המאירים את העולם!

זוהי המידה של יוסף הצדיק, שיוסף הצדיק לא מסתכל מיהו האדם ומה טיבו וכו', אלא "**אני אכנים את כולם אל הקדושה!**" – **אחדות! לדלג ולקפץ על כל מיני מחלוקת, מחרחרי ריב, ביקורת, לא מעניין אותנו!** וכמו שמוהרא"ש היה תמיד אומר: '**אנחנו**

מתקדמים: הרכבת נוסעת!"... מי שרוצה לקפוץ לתוכה – אדרבה! מי שרוצה לקפוץ על הרכבת או מעל לרכבת – לא יכולים למנוע אותו... אבל מי שיש לו שכל, הוא מבין **"הרי אני פה ברכבת, והרכבת נוסעת, אמשיך בנסיעה הקדושה הזו, שהיעד שלה הוא יעד מאד מאד טוב"...** ומהו ה'**יעד**' הזה? זה ה'**גן עדן**'!

שלזה זכינו פה, ביבנאל עיר ברסלב – עיר השמחה, שהיא ממש 'גן עדן'! וכמו שראיתם כולכם במצגת שעשו, **וזה באמת ככה!** לפעמים מראים את זה בתור הצגה במצגת, אבל זה **אמיתי מהראש ועד הסוף!**

זו השמחה שלנו ביום כזה, שאנחנו נותנים תודה והודאה להקב"ה; **ועוד הפעם, אני נותן תודה אישית לכל אחד ואחת – הן הגברים והן הנשים!**

רבינו ז"ל אומר דבר נוסף פה באות 'צדקה' (סעיף יג): **"צריך להחזיק טובה לנותן, ואל תאמר שלא נתן לך משלו"**; אדם יגיד 'הכל מן השמים, הכל מהקב"ה, ומה לי להחזיק טובה למישהו?'... **בוודאי הכל מהקב"ה, אבל מי שזכה להשקיע ולהכניס מרץ, כוחות, כסף וטרחה, צריכים להחזיק לו טובה!**

ומה זה '**להחזיק לו טובה**'? בזה שמכירים טובה לאדם, מחזיקים את הטובה לעד, שזה יישאר חי וקיים, ושיימשך עוד ועוד ועוד! אמנם הגענו ב"ה ליעד נפלא, תודה לאל, אבל זה לא רק מה שעשינו – וזהו... **אלא זה מראה לנו מה שצעקנו כל הזמן: שיש לנו את הכוחות! צריכים רק להאמין בהם! וב"ה מן השמים הראו לנו "יש לכם את הכח!" ואם יש לנו את הכח – ממשיכים בכל הכוחות במרץ חזק!**

זה לא מוכרח להיות ממש 'קמפיין' נוסף וכו', אלא ממשיכים בדרך הזאת להפיץ אור רבינו בכל מיני דרכים, לזכות את עם ישראל בזכויות! לא צריכים לחכות בזה עד שיעשו 'קמפיין', אלא עוסקים בזה תמיד!

ובני אדם צמאים לזכויות כאלה... כ"כ הרבה סיפרו לי שכבר התקשרו להרבה אנשים, ולא כ"כ התקדם וכו', וכבר היה מיואש, והנה הוא מתקשר לעוד אחד נוסף, והלה מתחיל לברכו **"תּוֹדָה רַבָּה שֶׁזִּכִּיתָנִי אוֹתִי!"...**

זה עם ישראל קדושים! אמנם יש בני אדם שקצת קשה להם, לא כולם במצב שיכולים תמיד 'על המקום' לתרום, אבל **נשמות ישראל בשורשם צמאים לדברים כאלה קדושים!** חכמינו

הקדושים אומרים: **״ישראל נתבעים ונותנים״** – תובעים מאחד מישראל, והוא נותן!

וכמובן, צריכים להיזהר ממי לוקחים... וגם את זה מזכיר רבינו פה באות ׳צדקה׳ (סעיף יט): **״הרודף צדקה, הקב״ה ממציא לו מעות, וממציא לו בני אדם מהוגנים כדי לקבל עליהם שכר. וזוכה לבנים בעלי עושר, בעלי חכמה, בעלי אגדה״**; זוהי זכות מן השמים כשזוכים למצור עני הגון, **ומה יכול להיות יותר ׳צדקה הוגנת׳ כמו הצדקה הקדושה הזאת – למען קירוב הגאולה, למען פרסום שם הצדיק בעולם, שבאמת זה סוף כל סוף יהיה הגאולה! וכל אחד שנתן איזו הצטרפות – איזו פרוטה מן הכיס שלו, מחשבון הבנק שלו, איזו טרחה ויגיעה, הכל מצטרף לחשבון אחד גדול! שזה יהיה קירוב הגאולה...**

וזהו הלימוד של יוסף הצדיק, לא מסתכל על כלום – **אני אקרב את כולם! יש ׳בני שפחות׳? יש אנשים שהם לא כ״כ חשובים? ישנם את אלו שלא כ״כ מסתכלים עליהם? אני מקרב אותם!**

זהו שממשיך הפסוק: **״וְהוּא נַעַר אֶת בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו״** – הוא מתחבר עם בני השפחות וכו׳, ואומר רש״י שהיו מבזים אותם, היו אנשים שזלזלו בהם מחמת היותם בני השפחות – ׳מי אתה׳, ׳מה אתה׳, אבל יוסף הצדיק מקרב את כולם – **׳מי אתה?׳ אתה נשמה מישראל! אתם נשמות קדושות וטהורות!** ואכן, אולי יש איזה בוץ ולכלוך על אותו אחד, אולי הבגדים לא כ״כ יפים ומגוהצים... אבל יוסף הצדיק יודע איך לרחוץ אותם, לגהץ אותם ולפאר אותם!

מסיים הפסוק: **״וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דִּבָּתָם רָעָה אֶל אֲבִיהֶם״** – זוהי העבודה של יוסף! דהנה, יש לצערנו לפעמים ענין של ׳דִּבָּה רָעָה׳, היינו דיבורים של מחלוקת ומריבות בין בני אדם, שזה דבר מאד מאד חמור; **כמה אדם צריך להיזהר מזה! לא להיכשל בדיבורים רעים! זה הכי גרוע! כמה צריכים לשמור מזה! ובוודאי בבית, כמה צריכים להיזהר שלא יהיה מושג של ״דִּבָּתָם רָעָה״ ח״ו, אלא שיהיו תמיד דיבורים טובים! דיבורים נקיים! דיבורים עדינים!**

כמה צדיקים נזהרו ודקדקו תמיד לדבר בלשון ניחותא, בלשון של עדינות! היו צדיקים שאף פעם לא ביקשו איזה דבר בלשון פקודה – ״תעשה ככה וככה!״ אלא בלשון עדינה – ׳תמחל לי׳, ׳אולי

תעשה כך וכך'... ואפילו צדיקים גדולים, שאם היו מבקשים – בתוך רגע היו קופצים על הזכות הזאת לקיים מבוקשם, אעפ"כ ביקשו בעדינות – 'תמחל לי, אולי תעשה כך וכך'...

וזה נקרא **'לשון הקודש'** – לשון נקיה, טהורה ועדינה, וזהו הסימן של קדושת נשמות ישראל, וכמו שרבינו מסביר ש'לשון הקודש' זה מקושר לתיקון הברית – תיקון המוחין; **אדם שיש לו לשון ופה קדוש – יודעים שהאדם הזה הוא מתוקן!** כי המוח שלו בכה, וכמ"ש (משלי ב, ו) **"מִפִּיו דַּעַת וּתְבוּנָה"** – מהפה של האדם יודעים בדיוק מה יש בתוך המוח שלו!

מוהרא"ש היה תמיד מזכיר בזה את דברי חכמינו הקדושים: **"רב בדיק בלישניה"**, ובפשטות מדובר שם לעניין הסכין של השחיטה, ולפי ענייניו העניין הוא שבדיקת האדם נעשית ע"י לשונו – 'מה הוא מדבר'... מוהרא"ש היה תמיד אומר: "תדבר משהו, תגיד לי איזה דבר, ומיד יודעים מי אתה"... כי מהפה של האדם מכירים את פנימיותו! אם יש לו לשון נקיה ועדינה, הוא מדבר עם הכנעה, ולא עם עזות וכו', זה סימן על נפש קדושה וטהורה!

וזה יוסף הצדיק, שכל הפרשה מלאה עם הגדלות של יוסף הצדיק, **ואיפה?** בבית המצרי "שר הטבחים" – הַ'טַּבָּח' הגדול, ה' ישמור... איזה בעל עבירה, איזה אדם מכוער ומגושם הוא היה! ואומר הפסוק: **"וַיַּרְא אֲדֹנָיו כִּי ה' אִתּוֹ"** – הקב"ה מראה לפוטיפר המצרי שהוא נמצא תמיד עם יוסף הצדיק! ולכאורה טעון ביאור, וכי גוי כה מלוכלך יודע **"כִּי ה' אִתּוֹ"**? מה הוא יודע בדברים כאלו?!

על זה אומר רש"י: **"כִּי ה' אִתּוֹ. שֵׁם שמים שגור בפיו"**; יוסף הצדיק לא מפסיק מלדבר מהקב"ה! כל 'מילה שניה' שלו זה "הקב"ה יעזור; הקב"ה ירחם; יהיה טוב, הקב"ה לא יעזוב אותנו; יהיו ישועות"... זה נקרא **"שם שמים שגור בפיו"**! ולשון המדרש תנחומא (סי' ח): **"לא היה שמו של הקב"ה זז מפיו"** – בכל דבר תמיד מזכיר את שם ה'! **"תודה ה', שכוייח רבש"ע!"** תמיד הוא היה מלא בזה, בבחינת (תהלים עא, ח) **"יִמָּלֵא פִי תְהִלָּתֶךָ"**...

זה היה יוסף הצדיק, וזה נקרא **'מח נקי'**, ובזה יש לו כח לקרב את כל נשמות ישראל!

ובזה יובן פירוש הכתוב "**וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דִּבָּתָם רָעָה אֶל אֲבִיהֶם**" – יוסף הצדיק יש לו את הכח הגדול, שאפילו אם הוא שומע איזה דיבור רע – מחלוקת ומריבות, איזה אי–שלום־בית ח"ו, אזי מיד "**וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דִּבָּתָם רָעָה אֶל אֲבִיהֶם**" – הוא יודע איך לקשר את זה חזרה "**אֶל אֲבִיהֶם**" – אל הקב"ה, להסביר להם '**על מה אתם מריבים? מהי המחלוקת פח? הרי שניכם נשמות קדושות וטהורות, זכיתם להתחתן, לבנות בית, יש ילדים, אז מה זה?!**'...

אבל צריכים את יוסף הצדיק שהוא יעשה שלום, וכמו שאומר רבינו (ליקו"מ ח"א סי' פ): 'שלום' דיקא בין שני הפכים; ישנם שני הפכים, והם לא מבינים איך מסתדרים, ומה יצא מכל זה סוף כל סוף, אבל יוסף הצדיק הוא '**כן**' יודע... מדוע? כי "**שם שמים שגור בפיו**", ומיד כשמזכירים 'שם שמים' – זוכים להינצל מכל אלו המריבות...

אם ח"ו אדם נכנס בכעס ורוגז, והוא מתחיל להוציא מהפה שלו 'הפך ברכות', מה קורה עי"ז? פותחים, ה' ישמור, את דלתי הגהינום... ומה יש אז? מאומה... הכל הרוס! משא"כ מיד כשיש "**שם שמים שגור בפיו**", אזי במקום להגיד איזה דבר שלילי – מלבישים את זה בדבר חיובי...

וכידוע על צדיקים, שאפילו אם הקפידו על איזה משהו שלא היה בסדר, וכי היו מוציאים קללה ח"ו מהפה? כלל וכלל לא! אלא מה? היו זועקים ואומרים בתקיפות: "**הקב"ה יעזור לך וירחם עליך!**"... שזה נקרא '**הקפדה שהיא בתוך הברכה**'...

אם אדם היה מרגיל את עצמו תמיד לדבר בשפה כזאת – כל חייו היו משתנים לגמרי!

זה נקרא '**שערי גן עדן**', שיש לאדם **תמיד** איזו מילה טובה – הן בשביל עצמו, הן בשביל אחרים – לאשתו, לילדים, לחברים, **ובזה תלוי הכל!**

זה הכח של יוסף הצדיק, וזהו הכח של ימי חנוכה הקדושים, שאנו עתה מכינים עצמנו אליו, שהוא חג קדוש וטהור וגדול! **ועלינו לזכור, שבימי חנוכה, אנחנו נעשים כמו הכהן הגדול בביהמ"ק!** הרי נם חנוכה נעשה ע"י הכהנים, כמו שאומרים ב"הנרות הללו": "**על ידי כהניך הקדושין**", וכל זה כדי להזכיר אותנו שלכל יהודי יש את הכח והאור של הכהן! אכן, בכל השנה לא רואים את זה, אבל בימי חנוכה '**כן**' רואים זאת...

לנשים יש מצוה בכל ערב שבת להדליק נרות, אבל הגברים קיבלו זאת בעיקר בשמונת ימי חנוכה, שהם נעשים כמו הכהן העומד בערב ומדליק את הנרות, ומשם יוצא אור לכל העולם כולו!

כי בזמן שהנרות דולקים – אז מאיר ׳אור הגנוז׳, וזה מאיר בתוך כל החושך, לא משנה איפה בן אדם נמצא – ״למטה מעשרה טפחים״, ממש בתוך עומק הארץ, ולשם מגיע אור השכינה הקדושה!

אלו הם **נרות חנוכה**, וזוהי **פרשת וישב** – שהיא התחלת התגלותו של יוסף הצדיק, שבאמת הוא היה אור גדול מאד, ולא כולם הבינו זאת... וצריכים לדעת שמדברים פה משבטי י״ה, שבטים קדושים, וכל זה הוא למעלה משכלנו לגמרי, אבל כדי להבין את עוצם הגדלות של הצדיק האמת, שהוא **לא דוחה אף אחד בחוץ!** ואכן, זה לא דבר פשוט... היו כאלה שטענו ״זה מסוכן״ – ׳מה זה ללכת בחוץ, להפיץ ולקרב? זה מסוכן׳... אבל יוסף הצדיק מראה דרך **״אני לא משאיר אף אחד בחוץ!״...**

המצוה להדליק את נרות חנוכה דייקא בפתח ביתו כדי שיאיר בחוץ, וזה **״עד שתכלה רגל מן השוק״** (שבת כא:), דהיינו עד שנגמור עם כל אלו ה׳**חולכי רגל**׳ – הולכי רכיל, מדברים לשון הרע וגורמים מחלוקת וכו׳, **גומרים עם זה! גורמים שהלימודים של הצדיקים יתפשטו בכל העולם!**

זה **נר חנוכה**, וזה **יוסף הצדיק**; וזה לא בא לו בקלות... בפרשתנו מבואר מה יוסף הצדיק עבר, וזה לא היה פשוט כלל וכלל, כמה שנאו אותו! וזו לא היתה שנאה רגילה, אלא איתא במפרשי הזוהר שהיה להם חשבון מאד מאד חזק בזה, וכך אמרו: אצל אברהם אבינו נשאר רק יצחק, וישמעאל נדחה, כי אברהם אבינו שם את כל כוחותיו רק ביצחק. וכן יצחק, שם את כל הכוחות שלו ביעקב, ואילו עשו – נדחה לגמרי... והנה האחים רואים שיעקב אבינו מכנים את הכל בתוך יוסף, שזהו **״אֵלֶּה תֹּלְדוֹת יַעֲקֹב – יוֹסֵף״**, וחששו שמא עי״ז יקבלו איזו התרחקות, ויעקב אבינו ימסור את כל הבנין של עם ישראל ליוסף הצדיק [כך מובא בדברי הרמ״ק].

אבל הקב״ה הראה איך שיוסף הצדיק הוא כזה צדיק שהוא עובד ביחד עם כולם! אין מה לפחד, אין מה לחשוש בו ולרדוף אותו! אלא אדרבה, הוא זה שיתן לך חיות בתוך העבודה שלך!

הוא המקשר, הוא הממשיך את כל הספירות העליונות, את כל המידות – חסד, גבורה, תפארת וכו', הוא מקשר את אותם! זוהי מידתו של יוסף הצדיק!

אבל הם לא הבינו זאת... ואמרו בתחילה "לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ", אבל הקב"ה בוודאי חמל עליו והציל את יוסף הצדיק, והשליכוהו אל הבור, ואח"כ מכרוהו, ובזה החלה ירידתו למצרים, שזה לא היה קל... **אילו ביזיונות! איזו שפיכות דמים! אבל יוסף הצדיק מחזיק מעמד! "כִּי ה' אִתּוֹ – שם שמים לא זז מפיו"** – הוא בבית פוטיפר, הוא בבית כלא, הוא אומר **"רבש"ע, אתה כאן! אני יודע שאיפה שאני נמצא – אתה כאן על ידי, איתי ועימי!"**.

והוא 'נתן לנו תמונה' איך יכולים להחזיק מעמד אפילו במצבים הכי קשים! הנה הוא נמצא בבית האסורים, וזורקים לשם עוד חבר'ה... מגיעים שר המשקים ושר האופים, והם עצובים, שבורים ורצוצים כמובן, הרי היו בגדולה מאד חשובה, והנה שמו עליהם עלילה וכו', ויוסף הצדיק ממשיך בדרכו הקדושה – **מישהו נכנס לכאן? אני מחייה אותו!** ומיד ניגש אליהם "מַדּוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם" – 'מה קרה? סַפֵּר לי'... **ויש לו חיזוק לכל אחד...**

זו **פרשת השבוע**, ואלו הם **ימי חנוכה**, שיש לנו את הכח לחזק ולזכות את עם ישראל בצדקה – הן בגשמיות והן ברוחניות! **הקב"ה הראה לנו במתנת חינם שיש לנו את הכח!**

הנה הגמרא אומרת (ברכות נו:): **"הרואה פיל בחלום – פלאות נעשו לו, פילים – פלאי פלאות נעשו לו"**; ורבינו אומר (שיר נעים בתחילת ליקו"מ) **"ואל תהי כפיל הגדול"** – אתה אותו 'פיל גדול', רק אל תהיה כמו אותו הפיל הגדול שאיננו יודע מכוחו, והוא נבהל מאיזה עכבר קטן... כלשונו שם: **"אפילו כשימשכהו בחוטמו העכבר, לא יבעט בו, וכל זה כי איננו יודע מכוחו"**.

רבינו לא אומר "אל תהי כפיל", אלא אל תהיה כפיל הגדול **"שאיננו יודע מכוחו"**, אלא **תדע מכוחותיך!** ובזה אנחנו צריכים להיזהר מאד, היינו שלא להיות כמו אותו הפיל הגדול, אלא לדעת מכוחותינו, ועי"ז **"הרואה פיל בחלום – פלאות נעשו לו, פילים – פלאי פלאות נעשו לו"**... רק שאדם יזכה להאמין בעצמו!

מהו שאדם 'יאמין **בעצמו**'? מוהרא"ש היה תמיד אומר, שאמונה בה', אמונה בצדיקים ובחכמים, ואמונה של האדם

בעצמו, זהו החוט המשולש אשר **״לֹא בִמְהֵרָה יִנָּתֵק״** (קהלת ד, יב)... זה הולך ביחד! כי למה **אני** מאמין **בעצמי**? כי **אני** זוכה להיות מקורב אל **הצדיק**! והצדיק מקרב אותי אל **הקב״ה**... אז ממילא יכול האדם לומר ״אני מאמין בעצמי״, ולא שהוא מאמין 'בעצמו' ממש, אלא כמו שאמר רבי נתן: **״אני כמו נגם העומד על גב הענק!״**... ובכך זוכים לקבל כח עצום...

ועל כן, עוד הפעם אשוב ואומר – ובזה נעשה 'חזקה' לעניין: **אני נותן תודה והודיה – כמובן ובוודאי להקב״ה, וכן – לכל אחד ואחד! ואני יודע איך שכולכם מסרתם את נפשכם, ובוודאי בימים אלו – שבוע–שבועיים האחרונים, כל אחד במסירות נפש הכי גדולה, אז כל אחד יחשב את זה כתודה אישית בשבילו!**

והקב״ה יברך את כל מעשי ידיכם, ברוחניות ובגשמיות, שתזכו לשפע קודש בכל העניינים, אריכות ימים ושנים טובים ובריאים, נחת דקדושה מכל הילדים, שפע בפרנסה עד בלי די, ונזכה בקרוב לראות בקיבוץ גלויותינו מארבע כנפות הארץ, בביאת המשיח ובקירוב הגאולה!

זכות הדפסת והפצת הגיליון

לעילוי נשמת האישה הכשרה הצדקת
חינקא חיה באבא בת רבי אברהם דוב
ע״ה, ולע״נ הרה״ח ר׳ בנימין ביניש בן ר׳
יחזקאל שרגא ז״ל ולע״נ הצדקת רעכיל
בת ר׳ יצחק ע״ה ולעילוי נשמת מיכל
רונית ע״ה בת שרה ויצחק.

להצלחת בנימין בן אהרן נ״י וכל משפחתו
ולהצלחת כל התורמים והעוסקים
במלאכת הקודש שיחיו.

ולרפואתם המהירה של
נתן יחזקאל שרגא בן חינקא חיה באבא
נ״י
הילד ישי בן סילקא יעל נ״י
ולרפואת צוריאל בן סגולה סיגלית נ״י
נעמי מרים בת חוה תחי׳
סילקא יעל בת אביבה תחי׳
משה בן אירן נ״י

ולע״נ ר׳ שלמה חנוך חרש ז״ל בן ר׳ ישראל משה, האשה ליאת שרה בת מרדכי ע״ה, ר׳ יעקב דוד בן אברהם ז״ל, מרת איטה בת הירש, האישה הכשרה מרת חנה בילא בת ברוך ע״ה. ולעילוי נשמת הדסה שולמית בת יצחק מנחם שיבלט״א. לע״נ אליעזר שלמה ז״ל בן בנימין שיבלחט״א. לע״נ אהרן בן שלמה ז״ל, לע״נ הילד יהונתן ז״ל בן אושרה דינה תחי׳ ולע״נ סיוון בת אליהו ע״ה

ניתן לקבל מידי שבוע במייל את הגליון
״אשי ישראל״ בכתובת
3070817gm@gmail.com
להצטרפות לרשימה התפוצה

לתרומת עבור העלון לרפואה הצלחה וכדו׳ ניתן לפנות לטלפון: 052-7691732